

Αφιέρωμα για τον Σκυριανό λογοτέχνη Μαντζουράνη Κουναδίνη στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει»

/ [Ενορίες](#)

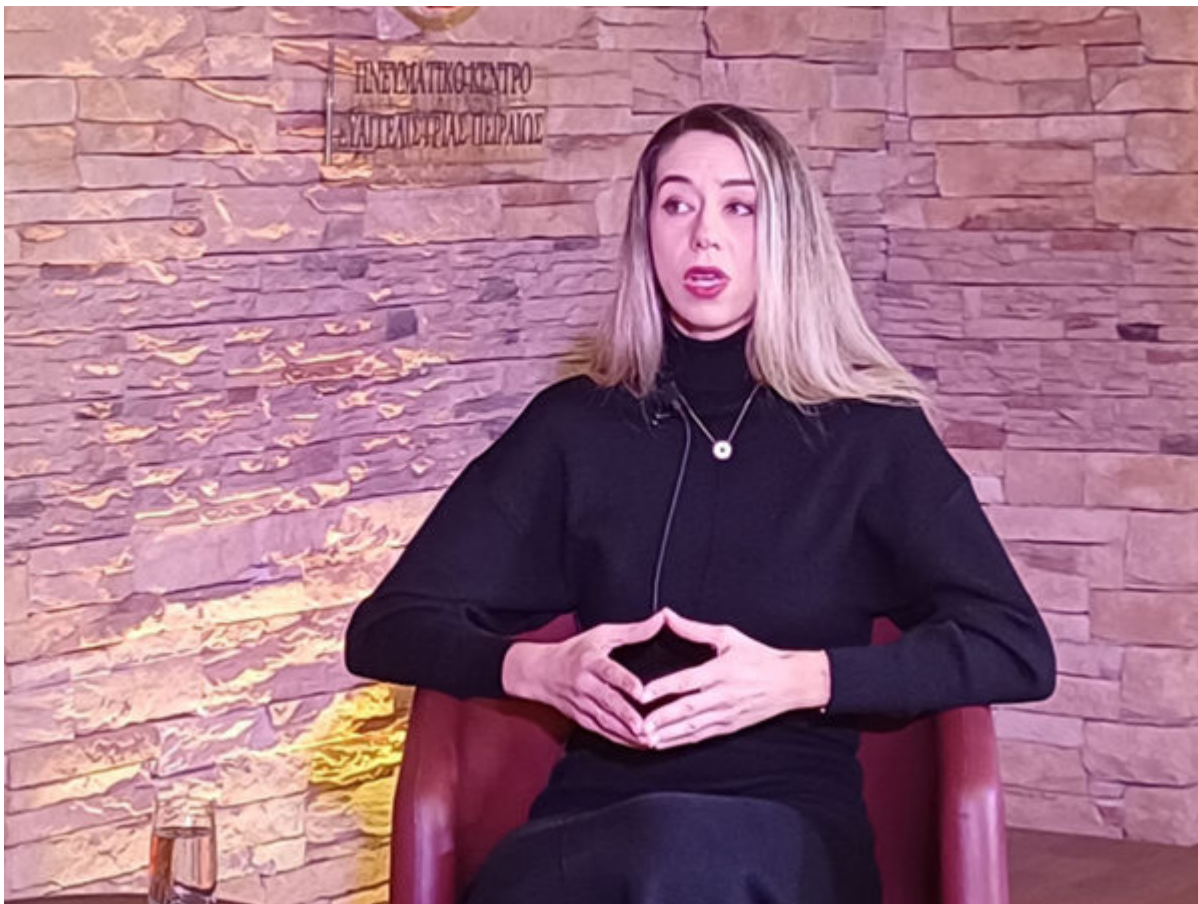
Στο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» του [Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς](#) και στο πλαίσιο του προγράμματος [«ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»](#), την Παρασκευή 22 Νοεμβρίου 2024, ο Συγγραφέας κ. Στέφανος Μίλεσης, Πρόεδρος της Φιλολογικής Στέγης Πειραιώς, φιλοξένησε την κα Βίκυ Κουναδίνη, κόρη του ναυτικού-ποιητή [Μαντζουράνη Κουναδίνη](#) σε μια συζήτηση με θέμα «Ο Σκυριανός λογοτέχνης [Μαντζουράνης Κουναδίνης](#). Από την Θεσσαλονίκη μετανάστης στην Βραζιλία και στις θάλασσες του κόσμου».

Η ιστορία του Μαντζουράνη Κουναδίνη (1933 – 1994), είναι πραγματικά παράξενη. Από τα παιδικά του χρόνια και τον τρόπο που έφυγε από τη Σκύρο σε πολύ μικρή ηλικία, είχε την αγωνία και την επιθυμία να γνωρίσει τον κόσμο και υπήρξε

μετανάστης, ναυτικός, έγινε και ήρωας σε καιρό ειρήνης.

Και μέσα από την πένα του διέσωσε τόσο τις ομορφιές του νησιού του, όσο και τα κοινωνικά δρώμενα της εποχής του. Περιέγραψε την μεγάλη μετανάστευση που γινόταν από το λιμάνι του Πειραιά, όπως επίσης και τη ζωή του ναυτικού και η ποίηση του είναι συναρπαστική.

Η κα Κουναδίνη αφηγήθηκε τον αγώνα που έκανε για να έρθουν για πρώτη φορά στη δημοσιότητα τα ποιήματα του πατέρα της. Ο ίδιος έφυγε σε ηλικία 61 ετών από τη ζωή και θα μπορούσε να είχε εκδώσει τα ποιήματα του σε μία ποιητική συλλογή, αλλά δεν πρόλαβε.

Σε όλα του τα ταξίδια είχε τετράδια στα οποία έγραφε τα ποιήματα, όπως και όλη του τη ζωή από 10 χρονών που χρειάστηκε να φύγει από τη Σκύρο. Περιέγραφε και ένα γεγονός, όπου έπεσε στη θάλασσα, κάτω από εξαιρετικά δύσκολες καιρικές συνθήκες, για να σώσει ένα Νορβηγό, μία πράξη γενναιότητας και αυτοθυσίας για την οποία έλαβε χάλκινο μετάλλιο ανδραγαθίας εν καιρώ ειρήνης.

Ο Μαντζουράνης Κουναδίνης φεύγοντας από τη Σκύρο βρέθηκε στην κατεχόμενη από τους Γερμανούς Θεσσαλονίκη. Η μητέρα του αναγκάστηκε να βάλει τον ίδιο και την αδελφή του σε ιδρύματα. Σε ηλικία 17 ετών κατατάχθηκε στο Πολεμικό Ναυτικό και μετά τη θητεία του παρακολουθεί ταχύρρυθμο πρόγραμμα εκμάθησης πορτογαλικών και φεύγει ως οικονομικός μετανάστης στη Βραζιλία.

Στα ποιήματα του περιγράφει τρομερές εικόνες για την ψυχολογία των μεταναστών και τις συνθήκες εκμετάλλευσης, λειτουργώντας ως ένα είδος χρονογράφου της εποχής του, χωρίς να έχει γνώση ότι κάποια στιγμή τα γραπτά του θα δημοσιοποιηθούν.

Στη συνέχεια από μετανάστη γίνεται ναυτικός και του δόθηκε η ευκαιρία να μπαρκάρει με νορβηγικό καράβι και πλήρωμα, ξεκινώντας έτσι τη ναυτική του πορεία.

Γύρισε τον κόσμο 2,5 φορές με διάφορα πλοία, καταγράφοντας στα ποιήματα του κάθε λεπτομέρεια, εικόνα, οσμή, γεύση, γνωριμία, περιπέτεια και ότι άλλο του κινεί το ενδιαφέρον. Όταν πια ολοκληρώθηκε ο κύκλος των ταξιδιών του ακολουθεί τη στεριανή ζωή στην Αθήνα.

Στα γραπτά του υπάρχει και ένας σκυριανός κύκλος ποιημάτων που έγραψε όταν είχε πια ξεμπαρκάρει, απαθανατίζοντας το αγαπημένο του νησί, το οποίο επισκεπτόταν τα καλοκαίρια.

Τα ποιήματα του εκδόθηκαν πλέον στην ποιητική συλλογή «Τιμόνι Τραμουντάνα», το οποίο παρουσιάστηκε ακόμη και στη Βραζιλία, στη χώρα της μετανάστευσής του, με την επόμενη έκδοση που προετοιμάζεται, να αφορά το ημερολόγιό του με την εξιστόρηση της ζωής του.

(Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / I.N. Ευαγγελιστριάς Πειραιώς)